Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 96/82/ES

z dne 9. decembra 1996

o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi

(UL L 10, 14.1.1997, str. 13)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Direktiva 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003	L 345	97	31.12.2003
►**M3**	Uredba (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008	L 311	1	21.11.2008
►**M4**	Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012	L 197	1	24.7.2012

Opomba: Ta konsolidirana različica vsebuje sklicevanja na evropsko obračunsko enoto in/ali eku, kar se od 1. januarja 1999 praviloma razume kot sklicevanje na euro – Uredba Sveta (EGS) št. 3308/80 (UL L 345, 20.12.1980, str. 1) in Uredba Sveta (ES) št. 1103/97 (UL L 162, 19.6.1997, str. 1).

▼B

DIREKTIVA SVETA 96/82/ES

z dne 9. decembra 1996

o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 130s(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 189c Pogodbe ([3]),

(1) ker direktiva Sveta 82/501/EGS z dne 24. junija 1982 o nevarnostih večjih nesreč zaradi nekaterih industrijskih dejavnosti ([4]) obravnava preprečevanje večjih nesreč, ki so lahko posledica nekaterih industrijskih dejavnosti, in omejitev njihovih posledic za človeka in okolje;

(2) ker so cilji in načela okoljske politike Skupnosti, določeni v členu 130r(1) in (2) Pogodbe in podrobno opredeljeni v Programih varstva okolja Evropske skupnosti ([5]), namenjeni zlasti ohranjanju in varstvu kakovosti okolja in varovanju človekovega zdravja s preventivno dejavnostjo;

(3) ker so Svet in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, v svoji spremni resoluciji k č etrtemu Programu varstva okolja ([6]), poudarili potrebo po učinkovitejšem izvajanju direktive 82/501/EGS in zahtevali ponoven pregled direktive, da bi po potrebi razširili področje njene uporabe in večjo izmenjavo informacij o tej zadevi med državami članicami; ker peti Akcijski program, katerega splošni pristop so odobrili Svet in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, v svoji resoluciji z dne 1. februarja 1993 ([7]), prav tako zahteva boljše obvladovanje tveganj in nesreč;

([1]) UL C 106, 14.4.1994, str. 4 in UL št. C 238, 13.9.1995, str. 4.
([2]) UL C 295, 22.10.1994, str. 83.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 1995 (UL C 56, 6.3.1995, str. 80), skupno stališče Sveta z dne 19. marca 1996 (UL C 120, 24.4.1996, str. 20) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 15. julija 1996 (UL C 261, 9.9.1996, str. 24).
([4]) UL L 230, 5.8.1982, str. 1. Direktiva nazadnje spremenjena z direktivo 91/-692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).
([5]) UL C 112, 20.12.1973, str. 1.
UL C 139, 13.6.1977, str. 1.
UL C 46, 17.2.1983, str. 1.
UL C 70, 18.3.1987, str. 1.
UL C 138, 17.5.1993, str. 1.
([6]) UL C 328, 7.12.1987, str. 3.
([7]) UL C 138, 17.5.1993.

▼B

(4) ker je bila Komisija, zaradi nesreč kot sta bili v Bhopalu in Mexico Cityju, ki sta pokazali, kakšna nevarnost nastane, če so nevarna industrijska območja in bivalna območja blizu skupaj, z Resolucijo Sveta z dne 16. oktobra 1989 pozvana, da v direktivo 82/501/EGS vključi določbe o nadzoru načrtovanja rabe prostora, ko se izdajajo dovoljenja za nove obrate in ko se naselje razvija okoli obstoječih obratov;

(5) ker je bila z navedeno resolucijo Sveta Komisija pozvana, naj sodeluje z državami članicami za doseganje večjega medsebojnega razumevanja in uskladitve načel in prakse držav v zvezi z varnostnimi poročili;

(6) ker je zaželeno, da se združijo izkušnje, pridobljene z različnimi pristopi, pri obvladovanju nevarnosti večjih nesreč; ker bi Komisija in države članice morale razviti odnose z ustreznimi mednarodnimi organi in si prizadevati izoblikovati ukrepe, ki bi bili enaki ukrepom, določenim s to direktivo, za uporabo v tretjih državah;

(7) ker Konvencija o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč Gospodarske komisije OZN za Evropo predvideva ukrepe v zvezi s preprečevanjem industrijskih nesreč, ki lahko povzročijo čezmejne učinke, pripravljenostjo in odzivom nanje, kakor tudi mednarodno sodelovanje na tem področju;

(8) ker je bila direktiva 82/501/EGS prva stopnja uskladitvenega procesa; ker bi bilo treba to direktivo spremeniti in dopolniti, da bi zagotovili visoko stopnjo varstva v vsej Skupnosti na skladen in učinkovit način; ker je sedanje usklajevanje omejeno na ukrepe, ki so potrebni za vzpostavitev učinkovitejšega sistema za preprečevanje večjih nesreč z učinki na širšem območju in za omejevanje njihovih posledic;

(9) ker lahko segajo posledice večjih nesreč čez meje držav; ker ekološke in gospodarske stroške nesreče pokrivajo poleg prizadetih organizacij tudi države članice, ki jih to zadeva; ker je zaradi tega treba z ukrepi zagotoviti visoko stopnjo varstva v vsej Skupnosti;

(10) ker je treba brez poseganja v določbe te direktive uporabljati določbe Skupnosti o zdravju in varstvu pri delu;

(11) ker praksa uporabe seznama, ki navaja nekatere obrate, druge z enakimi nevarnostmi pa izključuje, ni ustrezna in omogoča, da se nekateri možni viri večjih nesreč izognejo nadzoru; ker je treba področje uporabe direktive 82/501/EGS spremeniti tako, da bodo določbe veljale za vse organizacije, v katerih so navzoče nevarne snovi v tolikšnih količinah, da predstavljajo nevarnost večje nesreče;

(12) ker smejo države članice ob dolžnem upoštevanju Pogodbe in v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti zadržati ali sprejeti ustrezne ukrepe za prevozne dejavnosti v pristaniščih, na grajenih nabrežjih in ranžirnih postajah, ki niso vključene v to direktivo, da bi zagotovile enako stopnjo varnosti kot jo določa ta direktiva;

▼B

(13) ker prenos nevarnih snovi po cevovodih prav tako lahko povzroči večje nesreče; ker bi morala Komisija potem, ko zbere in oceni informacije o obstoječih mehanizmih v Skupnosti za urejanje takih dejavnosti s predpisi in o pogostosti takšnih dogodkov, pripraviti sporočilo, v katerem bi bil ta primer opisan skupaj z najustreznejšimi sredstvi ukrepanja na tem področju, če je to potrebno;

(14) ker smejo države članice ob dolžnem upoštevanju Pogodbe in v skladu z ustrezno zakonodajo Skupnosti zadržati ali sprejeti ukrepe glede odlagališč odpadkov, ki jih ne ureja ta direktiva;

(15) ker analiza večjih nesreč, o katerih so poročali v Skupnosti, kaže, da je večina teh nesreč posledica pomanjkljivosti pri vodenju ali/in organizaciji; ker je zato treba na ravni Skupnosti določiti osnovna načela za sisteme vodenja in upravljanja, ki morajo biti primerna za preprečevanje in obvladovanje nevarnosti večjih nesreč in omejevanje njihovih posledic;

(16) ker razlike pri ureditvi inšpekcijskega nadzora organizacij, ki ga izvajajo pristojni organi, lahko povzročijo različne ravni varstva; ker je treba na ravni Skupnosti določiti bistvene zahteve, s katerimi se morajo ujemati sistemi inšpekcijskega nadzora v državah članicah;

(17) ker bi moral upravljavec organizacij, v katerih so nevarne snovi navzoče v znatnih količinah, da prikaže, da je bilo storjeno vse potrebno za preprečitev večjih nesreč, za pripravo načrtov ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih in ukrepov za odzivanje, priskrbeti pristojnemu organu informacije v obliki varnostnega poročila, ki vsebuje podrobnosti o organizaciji, navzočih nevarnih snoveh, obratu in prostorih za skladiščenje, možnih večjih nesrečah in sistemih vodenja in upravljanja, ki so na voljo za preprečevanje in zmanjševanje tveganja večjih nesreč in omogočajo izvajanje potrebnih ukrepov za omejitev njihovih posledic;

(18) ker bi morali za to, da bi zmanjšali tveganja zaradi verižnih učinkov, kadar so organizacije razporejene na takšen način ali tako blizu skupaj, da se zaradi tega poveča verjetnost in možnost večjih nezgod ali so njihove posledice lahko še hujše, imeti določbo za izmenjavo ustreznih informacij in sodelovanje pri obveščanju javnosti;

(19) ker bi morala imeti javnost zaradi izboljšanja dostopa do informacij o okolju dostop do varnostnih poročil, ki jih pripravijo upravljavci, in bi morale osebe, za katere obstaja verjetnost, da jih bo večja nesreča prizadela, imeti dovolj informacij o tem, kako naj pravilno ukrepajo v takšnem primeru;

(20) ker je treba, zaradi varstva pred nesrečami v organizacijah, kjer so nevarne snovi navzoče v znatnih količinah, izdelati načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah in vzpostaviti sisteme, ki bodo zagotavljali preverjanje in po potrebi spreminjanje teh načrtov ter njihovo izvajanje ob večji nesreči ali ko obstaja verjetnost zanjo;

▼B

(21) ker se je treba z zaposlenimi v organizaciji posvetovati o načrtu ukrepov v organizaciji ob nesrečah in mora biti pridobljeno mnenje javnosti za načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah;

(22) ker je treba za zagotovitev boljšega varstva bivalnih območij, območij za pretežno javno uporabo in območij posebnega pomena za ohranjanje narave ali posebej občutljivih območij, pri rabi prostora in/ali pri drugih ustreznih politikah držav članic dolgoročno upoštevati potrebo po ohranjanju primerne razdalje med takšnimi območji in organizacijami, ki predstavljajo navedene nevarnosti, ter v primeru obstoječih organizacij upoštevati dodatne tehnične ukrepe, da se tveganja za ljudi ne povečajo;

(23) ker mora za zagotovitev ustreznega odziva ob večji nesreči upravljavec nemudoma obvestiti pristojne organe in jim sporočiti potrebne podatke, da lahko ocenijo vpliv takšne nesreče;

(24) ker morajo države članice za zagotovitev izmenjave informacij in preprečitev podobnih nesreč v prihodnosti dostaviti Komisiji informacije v zvezi z večjimi nesrečami, ki se zgodijo na njihovem ozemlju, da lahko Komisija analizira nevarnosti, ki so z njimi povezane in upravlja sistem za razpošiljanje informacij, zlasti informacij o večjih nesrečah in o dognanjih iz teh nesreč; ker bi morala ta izmenjava informacij vključevati tudi „skorajšnje nesreče“, za katere države članice menijo, da so s tehničnega vidika zanimive za preprečevanje večjih nesreč in za omejitev njihovih posledic,

SPREJEL TO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilj

Cilj te direktive je preprečevanje večjih nesreč, v katerih so vključene nevarne snovi, in omejevanje njihovih posledic za človeka in okolje, da se zagotovi višja raven varstva v vsej Skupnosti na skladen in učinkovit način.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za organizacije, v katerih so navzoče nevarne snovi v količinah, ki so enake ali večje od količin na seznamih v Prilogi I Del 1 in 2, stolpec 2, z izjemo členov 9, 11 in 13, ki se uporabljajo za organizacijo, v kateri so navzoče nevarne snovi v enakih ali večjih količinah, kot so navedene na seznamih v Prilogi I, Del 1 in 2, stolpec 3.

V tej direktivi „navzočnost nevarnih snovi“ pomeni dejansko ali pričakovano navzočnost takšnih snovi v organizaciji, ali navzočnost tistih snovi, za katere je verjetno, da nastanejo med izgubo nadzora nad industrijskim kemijskim procesom, v enakih ali večjih količinah od pragovnih vrednosti v Delu 1 in 2 Priloge I.

▼B

2. Določbe te direktive se uporabljajo brez poseganja v predpise Skupnosti o delovnem okolju, in zlasti brez poseganja v direktivo Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvedbi ukrepov za vzpodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja delavcev pri delu ([1]).

Člen 3

Opredelitve

V tej direktivi:

1. „organizacija“ pomeni celotno območje, ki je pod nadzorom upravljavca in v katerem so navzoče nevarne snovi v enem ali več obratih, vključno s skupno ali z njimi povezano infrastrukturo ali dejavnostmi;

2. „obrat“ pomeni tehnološko enoto v organizaciji, v kateri proizvajajo, uporabljajo ali skladiščijo nevarne snovi ali z njimi ravnajo. Izraz vključuje vso opremo, cevovode, stroje, orodje, lastne priključke na železniške tire, doke, razkladalna nabrežja za potrebe obrata, pomole, skladišča ali podobne konstrukcije, plavajoče ali drugačne, potrebne za obratovanje obrata;

3. „upravljavec“ pomeni posameznika ali kolektivni organ, ki upravlja organizacijo ali obrat ali je njegov lastnik ali mu je po nacionalni zakonodaji dana odločilna gospodarska moč za strokovno obratovanje organizacije ali obrata;

4. „nevarna snov“ pomeni snov, mešanico ali pripravek s seznama v Prilogi I, Del 1 ali snov, mešanico ali pripravek, ki izpolnjuje merila, določena v Prilogi I, Del 2, in ki je navzoča kot surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod, vključno s tistimi snovmi, za katere je mogoče razumno domnevati, da lahko nastanejo ob nesreči;

5. „večja nesreča“ pomeni dogodek, kot je nastanek večje emisije, požara ali eksplozije, ki so posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju organizacije, ki jo zajema ta direktiva, in ki lahko takoj ali z zakasnitvijo, znotraj ali zunaj organizacije povzročijo hudo nevarnost za zdravje ljudi in/ali za okolje in ki vključujejo eno ali več nevarnih snovi;

6. „nevarnost“ pomeni lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko povzroči škodo zdravju ljudi in/ali okolju;

7. „tveganje“ pomeni verjetnost, da bodo v določenih okoliščinah in ob določenem času nastali posebni učinki;

8. „skladiščenje“ pomeni navzočnost količine nevarnih snovi za skladiščenje, hrambo ali vzdrževanje zaloge.

Člen 4

Izjeme

Ta direktiva se ne uporablja za:

(a) vojaške organizacije, obrate in skladiščne prostore;

(b) nevarnosti, ki nastanejo zaradi ionizirajočih sevanj;

([1]) UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

▼B

(c) prevoz nevarnih snovi in vmesno začasno skladiščenje pri cestnem in železniškem prevozu, v notranjem vodnem prometu, pri prevozu po morju ali po zraku zunaj organizacij, ki jih zajema ta direktiva, vključno z nakladanjem in razkladanjem ter prenosom od enega do drugega prevoznega sredstva v pristaniščih, na grajenih nabrežjih ali ranžirnih postajah;

(d) prenos nevarnih snovi po cevovodih, vključno s črpalnimi postajami, zunaj organizacij, ki jih zajema ta direktiva;

▼M2

(e) izkoriščanje (iskanje, pridobivanje in predelava) rudnin v rudnikih, kamnolomih ali s pomočjo vrtin, z izjemo kemijskih in toplotnih postopkov obdelave ter skladiščenja, povezanega s temi postopki, ki vključujejo nevarne snovi, kot so opredeljene v Prilogi I;

(f) iskanje in izkoriščanje rudnin na morju, vključno z ogljikovodiki;

(g) odlagališča odpadkov, z izjemo delujočih naprav za odlaganje jalovine, vključno z bazeni ali nasipi z jalovino, ki vsebujejo nevarne snovi, kot so opredeljene v Prilogi I, zlasti ko se uporabljajo v povezavi s kemijsko in toplotno obdelavo rudnin.

▼B

Člen 5

Splošne obveznosti upravljavca

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec obvezno izpolnjuje vse potrebne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč in omejevanje njihovih posledic za človeka in okolje.

2. Države članice zagotovijo, da upravljavec na zahtevo pristojnega organa iz člena 16, v nadaljevanju „pristojni organ“, kadarkoli in zlasti za namene inšpekcijskega in drugih nadzorov iz člena 18 dokaže, da je izvedel vse potrebne ukrepe, kot so podrobno določeni v tej direktivi.

Člen 6

Priglasitev

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec pošlje pristojnemu organu priglasitev v naslednjih rokih:

— za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja,

— za obstoječe organizacije eno leto od datuma iz člena 24(1),

▼M2

— za organizacije, ki bodo kasneje zajete s to direktivo, v treh mesecih od datuma, na katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo, kot je določeno v prvem pododstavku člena 2(1).

▼B

2. Priglasitev iz odstavka 1 vsebuje naslednje podatke:

(a) ime ali firmo upravljavca in poln naslov zadevne organizacije;

(b) registrirani sedež upravljavca s polnim naslovom;

(c) ime ali položaj odgovorne osebe v organizaciji, če se razlikuje od (a);

(d) zadostne informacije za določitev vključenih nevarnih snovi ali skupin snovi;

(e) količino in fizikalno obliko vključenih nevarnih snovi;

(f) dejavnost ali predlagano dejavnost obrata ali skladiščnega prostora;

(g) neposredno okolico organizacije (dejavniki, ki lahko povzročijo večjo nesrečo ali hujše posledice le-te).

3. V primeru že obstoječih organizacij, za katere je upravljavec pristojnim organom že dal vse informacije iz odstavka 2 v skladu z zahtevami nacionalnih predpisov na dan začetka veljavnosti te direktive, priglasitev iz odstavka 1 ni zahtevana.

4. V primeru:

— znatnega povečanja količine ali znatne spremembe značilnosti ali fizikalne oblike navzoče nevarne snovi ali spremembe postopka, v katerem se uporablja nevarna snov, navedena v priglasitvi, ki jo pripravi upravljavec v skladu z odstavkom 2, ali

▼M2

— spremembe organizacije ali obrata, ki bi lahko pomembno vplivala na nevarnost večje nesreče ali

▼B

— trajnega zaprtja obrata,

upravljavec nemudoma obvesti pristojni organ o nastali spremembi.

Člen 7

Politika preprečevanja večjih nesreč

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec izdela dokument, v katerem navede svojo politiko preprečevanja večjih nesreč in da zagotovi pravilno izvajanje te politike. Politika preprečevanja večjih nesreč, ki jo določi upravljavec, mora biti oblikovana tako, da z ustreznimi sredstvi, oblikami in sistemi vodenja in upravljanja zagotavlja visoko stopnjo varstva za človeka in okolje.

▼M2

1a. Za organizacije, ki bodo kasneje zajete s to direktivo, se dokument iz odstavka 1 izdela brez odlašanja, v vsakem primeru pa v treh mesecih od datuma, na katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo, kot je določeno v prvem pododstavku člena 2(1).

▼B

2. Dokument mora upoštevati načela iz Priloge III in mora biti na voljo pristojnim organom med drugim za namene izvajanja členov 5(2) in 18.

3. Ta člen se ne uporablja za organizacije, za katere velja člen 9.

Člen 8

Verižni učinek

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ s pomočjo informacij, ki jih prejme od upravljavcev v skladu s členoma 6 in 9, določi organizacije ali skupine organizacij, za katere obstajata večja verjetnost in možnost nastanka večjih nesreč ali možnost hujših posledic večjih nesreč zaradi lokacije in bližine takšnih organizacij ter njihovih zalog nevarnih snovi.

2. Za tako določene organizacije morajo države članice zagotoviti:

(a) primerno izmenjavo ustreznih informacij, da te organizacije lahko upoštevajo vrsto in obseg skupne nevarnosti večje nesreče pri njihovi politiki preprečevanja večjih nesreč, sistemih obvladovanja varnosti, varnostnih poročilih in načrtih ukrepov v organizaciji ob nesrečah;

▼M2

(b) njihovo sodelovanje pri obveščanju javnosti in pri pošiljanju informacij organu, odgovornemu za pripravo načrta ukrepov zunaj organizacije.

▼B

Člen 9

Varnostno poročilo

1. Države članice zahtevajo, da upravljavec izdela varnostno poročilo zato da:

(a) prikaže, da se politika preprečevanja večjih nesreč in sistem obvladovanja varnosti za njeno izvajanje uresničujeta skladno z informacijami, določenimi v Prilogi III;

(b) prikaže, da so ugotovljene nevarnosti za nastanek večjih nesreč in so izvedeni potrebni ukrepi za preprečevanje takšnih nesreč in omejitev njihovih posledic za človeka in okolje;

(c) prikaže, da sta ustrezna varnost in zanesljivost vključeni v načrtovanje, izgradnjo, obratovanje in vzdrževanje vsakega obrata, skladiščnega prostora, opreme in infrastrukture za njegovo obratovanje, ki so povezani z nevarnostmi nastanka večjih nesreč v organizaciji;

(d) prikaže, da so izdelani načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah in predloži informacije, ki omogočajo izdelavo načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah za izvajanje potrebnih ukrepov ob večji nesreči;

(e) zagotovi dovolj informacij pristojnim organom, da lahko odločajo o namestitvi novih dejavnosti ali posegih v prostor okrog že obstoječih organizacij.

▼M2

2. Varnostno poročilo mora vsebovati vsaj podatke in informacije, navedene v Prilogi II. Navesti mora ustrezne subjekte, vključene v pripravo poročila. Vsebovati mora tudi najnovejši popis nevarnih snovi v organizaciji.

▼B

Varnostna poročila ali deli poročil ali druga enakovredna poročila izdelana v skladu z drugo zakonodajo, se lahko združijo v eno samo varnostno poročilo za namene tega člena, če se s tem izogne nepotrebnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu upravljavca ali pristojnega organa, vendar le, če je to v skladu z vsemi zahtevami tega člena.

3. Varnostno poročilo, predvideno v odstavku 1, se pošlje pristojnemu organu v naslednjem roku:

— za nove organizacije v razumnem roku pred začetkom gradnje ali obratovanja,

— za obstoječe organizacije, ki jih Direktiva 82/501/EGS prej ni zajemala, v treh letih od datuma iz člena 24(1),

— za druge organizacije v dveh letih od datuma iz člena 24(1),

▼M2

— za organizacije, ki bodo kasneje zajete z direktivo, brez odlašanja, v vsakem primeru pa v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo, kot je določeno v prvem pododstavku člena 2(1),

▼B

— nemudoma pri rednih pregledih, predvidenih v odstavku 5.

4. Preden upravljavec začne z gradnjo ali obratovanjem ali v primerih iz ►M2 drugo, tretjo, četrto ali peto alinee ◄ odstavka 3, pristojni organ v razumnem roku po prejemu poročila:

— sporoči sklepne ugotovitve svojega pregleda varnostnega poročila upravljavcu, potem ko je, če je bilo to potrebno, zahteval dodatne informacije, ali

— prepove začetek obratovanja ali nadaljnje obratovanje zadevne organizacije, v skladu s pooblastili in postopki, ki jih določa člen 17.

5. Varnostno poročilo je treba pregledovati v rednih časovnih presledkih in jih po potrebi prilagoditi zadnjemu stanju:

— najmanj vsakih pet let,

— na pobudo upravljavca ali na zahtevo pristojnega organa, če je to upravičeno zaradi novih dejstev ali zaradi upoštevanja novih strokovnih dognanj s področja zagotavljanja varnosti, ki, na primer, izhajajo iz analize nesreč, ki so se ali bi se lahko zgodile, ali zaradi novih spoznanj v zvezi z ocenjevanjem nevarnosti.

▼B

6. (a) Kadar je pristojnemu organu zadovoljivo prikazano, da so določene snovi v organizaciji ali v katerem od njenih delov navzoče v stanju, ki ne predstavlja nevarnosti večje nesreče, lahko država članica, v skladu z merili iz pododstavka (b), zmanjša obseg zahtevanih informacij v varnostnih poročilih na tiste zadeve, ki so pomembne za preprečevanje preostalih nevarnosti večjih nesreč in omejevanje njihovih posledic za človeka in okolje.

▼M3

(b) Komisija določi usklajena merila za odločitev pristojnega organa, da neka organizacija ne predstavlja nevarnosti večje nesreče v smislu točke (a). Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 22(3).

▼B

(c) Države članice zagotovijo, da pristojni organ Komisiji pošlje seznam zadevnih organizacij z obrazložitvijo. Komisija letno pošilja sezname Odboru iz člena 22.

▼M2

(d) Komisija je pozvana, da do 31. decembra 2006 pregleda obstoječe „Smernice za pripravo varnostnega poročila“ v tesnem sodelovanju z državami članicami.

▼B

Člen 10

Spremembe obrata, organizacije ali skladiščnega prostora

Pri spremembah obrata, organizacije, skladiščnega prostora ali procesa ali vrste ali količine nevarnih snovi, ki bi lahko znatno povečale nevarnosti večjih nesreč, države članice zagotovijo, da upravljavec:

— pregleda in po potrebi spremeni politiko preprečevanja večjih nesreč ter sisteme vodenja in upravljanja ter postopke iz členov 7 in 9,

— pregleda, in po potrebi spremeni varnostno poročilo ter obvesti pristojni organ iz člena 16 o podrobnostih spremenjenega poročila, preden začne izvajati spremembe.

Člen 11

Načrti ukrepov ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo za vse organizacije, na katere se nanaša člen 9, da:

(a) upravljavec izdela načrt ukrepov v organizaciji ob nesrečah za ukrepe, ki jih je treba izvesti v organizaciji,

— za nove organizacije pred začetkom obratovanja,

▼B

— za obstoječe organizacije, ki jih Direktiva 82/501/EGS prej ni zajemala, v treh letih od datuma iz člena 24(1),

— za druge organizacije v dveh letih od datuma iz člena 24(1),

▼M2

— za organizacije, ki bodo kasneje zajete z direktivo, brez odlašanja, v vsakem primeru pa v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo, kot je določeno v prvem pododstavku člena 2(1);

▼B

(b) upravljavec dostavi pristojnim organom potrebne informacije za izdelavo načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah v naslednjih rokih:

— za nove organizacije pred začetkom obratovanja,

— za obstoječe organizacije, ki jih Direktiva 82/501/EGS prej ni zajemala, v treh letih od datuma iz člena 24(1),

— za druge organizacije v dveh letih od datuma iz člena 24(1),

▼M2

— za organizacije, ki bodo kasneje zajete z direktivo, brez odlašanja, v vsakem primeru pa v enem letu od datuma, na katerega se ta direktiva uporablja za zadevno organizacijo, kot je določeno v prvem pododstavku člena 2(1);

▼B

(c) organi, ki jih država članica določi za ta namen, izdelajo načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah za ukrepe, ki jih je treba izvesti zunaj organizacije.

2. Načrti ukrepov ob nesrečah se izdelajo z namenom, da se zagotovi:

— omejevanje in obvladovanje izrednih dogodkov, tako da se zmanjšajo njihovi učinki in omeji škoda za človeka, okolje in premoženje,

— izvajanje potrebnih ukrepov za zaščito ljudi in okolja pred učinki večjih nesreč,

— sporočanje potrebnih informacij javnosti in zadevnim službam ali organom na določenem območju,

— vzpostavitev prejšnjega stanja in očiščenje okolja po večji nesreči.

Načrti ukrepov ob nesrečah morajo vsebovati informacije, določene v Prilogi IV.

▼M2

3. Brez poseganja v obveznosti pristojnih organov, države članice zagotovijo, da so načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah, ki so predvideni s to direktivo, izdelani po posvetovanju z osebjem, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim dolgoročno zaposlenim podizvajalskim osebjem in da se glede načrtov ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah posvetuje z javnostjo pri njihovi pripravi ali dopolnjevanju.

▼B

4. Države članice zagotovijo, da upravljavci in pristojni organi pregledajo, preizkusijo in po potrebi spremenijo in prilagodijo zadnjemu stanju načrte ukrepov v organizaciji in zunaj nje ob nesrečah v primernih časovnih obdobjih, ki ne smejo biti daljši od treh let. Pri pregledu je treba upoštevati spremembe, ki so nastale v teh organizacijah ali v službah za ukrepanje ob nesrečah, nova strokovna dognanja in znanje v zvezi z odzivom na večje nesreče.

▼M2

4a. Pri načrtih ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah države članice upoštevajo nujnost krepitve sodelovanja na področju civilne zaščite ob večjih nesrečah.

▼B

5. Države članice zagotovijo, da upravljavec ali po potrebi za to določen pristojni organ, začne nemudoma izvajati načrte ukrepov ob nesrečah:

— kadar se zgodi večja nesreča ali

— kadar se zgodi dogodek, ki bi lahko vodil v večjo nesrečo.

6. Pristojni organ lahko glede na podatke iz varnostnega poročila z obrazložitvijo odloči, da se zahteva za izdelavo načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah iz odstavka 1 ne upošteva.

Člen 12

Načrtovanje rabe prostora

1. Države članice zagotovijo, da se pri politikah rabe prostora in/ali drugih ustreznih politikah upoštevajo cilji preprečevanja večjih nesreč in omejevanja posledic takšnih nesreč. To zagotovijo z nadzorom nad:

(a) umestitvijo novih organizacij v prostor,

(b) spremembami obstoječih organizacij iz člena 10,

(c) novimi posegi v prostor kot so prometne povezave, območja, kjer se pogosto zadržujejo ljudje, in stanovanjska območja v bližini obstoječih organizacij, kadar lokacije novih organizacij ali novi posegi v prostor povzročajo večje tveganje ali hujše posledice večjih nesreč.

▼M2

Države članice zagotovijo, da se pri politikah rabe prostora in/ali drugih ustreznih politikah ter postopkih za njihovo izvajanje, dolgoročno upošteva potreba po ohranjanju ustreznih razdalj med organizacijami, zajetimi v tej direktivi in stanovanjskimi območji, javnimi zgradbami in površinami, večjimi prevoznimi potmi, kolikor je le mogoče, rekreacijskimi površinami in območji posebnega pomena za ohranjanje narave in posebej občutljivimi območji, pri obstoječih organizacijah pa se upošteva potreba po dodatnih tehničnih ukrepih v skladu s členom 5, da se tveganje za ljudi ne poveča.

▼M2

1a. Komisija je pozvana, da do 31. decembra 2006, v tesnem sodelovanju z državami članicami, pripravi smernice, ki bodo opredelile tehnično bazo podatkov, vključno s podatki o tveganjih in scenarijih nesreč, ki se bo uporabljala za ocenjevanje združljivosti med organizacijami, zajetimi v tej direktivi in območji, opisanimi v odstavku 1. Opredelitev te baze podatkov upošteva v največji možni meri ocene, ki jih pripravijo pristojni organi, informacije, pridobljene od upravljavcev in vse druge ustrezne informacije, kot so družbenogospodarske koristi razvoja in blažilni učinki načrtov ukrepov ob nesrečah.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da vsi pristojni organi in organi za načrtovanje, ki so odgovorni za odločitve na tem področju, določijo ustrezne postopke za posvetovanje, da olajšajo izvajanje politik iz odstavka 1. S postopki je treba zagotoviti, da so pri sprejemanju odločitev na voljo tehnični nasveti glede tveganj, ki jih predstavlja organizacija, ali so na voljo za vsak posamezen primer posebej.

Člen 13

Informacije o varnostnih ukrepih

▼M2

1. Države članice zagotovijo, da se informacije o varnostnih ukrepih in pravilnem obnašanju ob nesreči, redno in v najustreznejši obliki zagotovijo, ne da bi to posebej zahtevali, vsem osebam in vsem javnim ustanovam (kot so šole in bolnišnice), ki bi jih lahko prizadela večja nesreča v eni od organizacij iz člena 9.

▼B

Informacije je treba pregledati vsaka tri leta in jih po potrebi ponoviti in prilagoditi zadnjemu stanju, zlasti pri vsaki spremembi iz člena 10. Informacije morajo biti ves čas na voljo javnosti. Informacije je treba javnosti ponavljati najmanj vsakih pet let.

Te informacije vsebujejo najmanj tiste iz Priloge V.

2. Države članice v zvezi z možnostjo večje nesreče s čezmejnimi učinki v eni od organizacij, na katere se nanaša člen 9, zagotovijo dovolj informacij državam članicam, ki bi jih učinki takih nesreč lahko prizadeli, tako da te države članice lahko, če je to ustrezno, uporabijo vse ustrezne določbe iz členov 11, 12 in tega člena.

3. Če se je zadevna država članica odločila, da organizacija v bližini ozemlja druge države članice ne predstavlja nevarnosti večje nesreče izven območja organizacije v smislu člena 11(6) in zato zanjo ni treba pripraviti načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah po členu 11(1), o tem obvesti drugo državo članico.

▼B

4. Države članice zagotovijo, da je varnostno poročilo dostopno javnosti. Upravljavec lahko zaprosi pristojni organ, da določeni deli poročila niso dostopni javnosti, zaradi njihove zaupnosti industrijskih, poslovnih ali osebnih podatkov, javne varnosti ali obrambe države. V takih primerih z odobritvijo pristojnega organa upravljavec odda organu in da na voljo javnosti prirejeno poročilo, v katerega te zadeve niso vključene.

5. Države članice zagotovijo, da lahko javnost izrazi svoje mnenje v naslednjih primerih:

— pri načrtovanju novih organizacij, ki jih zajema člen 9,

— pri spremembah obstoječih organizacij skladno s členom 10, če za takšne spremembe veljajo obveznosti glede načrtovanja iz te direktive,

— pri posegih v prostor okrog obstoječih organizacij.

▼M2

6. Za organizacije, za katere veljajo določbe člena 9, države članice zagotovijo, da je popis nevarnih snovi, predviden v členu 9(2), dan na voljo javnosti v skladu z določbami odstavka 4 tega člena in člena 20.

▼B

Člen 14

Informacije, ki jih mora sporočiti upravljavec po večji nesreči

1. Države članice zagotovijo, da upravljavec takoj, ko je to izvedljivo, po večji nesreči na najustreznejši način:

(a) obvesti pristojne organe;

(b) pristojnim organom, takoj ko so na voljo, zagotovi naslednje informacije:

— o okoliščinah nesreče,

— o nevarnih snoveh, vključenih v nesrečo,

— razpoložljive podatke za oceno učinkov nesreče na človeka in okolje, ter

— o izvedenih nujnih ukrepih;

(c) pristojne organe obvesti o nameravanih postopkih za:

— ublažitev srednjeročnih in dolgoročnih učinkov nesreče,

— preprečitev ponovitve takšne nesreče;

(d) dopolni dane informacije, če nadaljnja preiskava razkrije dodatna dejstva, zaradi katerih se spremenijo te informacije ali sklepanja.

2. Države članice zahtevajo, da pristojni organ:

(a) zagotovi izvajanje potrebnih nujnih, srednjeročnih in dolgoročnih ukrepov;

▼B

(b) z inšpekcijskim nadzorom, preiskavo ali na drug ustrezen način zbere potrebne informacije za celovito analizo večje nesreče s tehničnega, organizacijskega in vodstvenega vidika;

(c) ustrezno ukrepa in zagotovi, da upravljavec izvede vse potrebne ukrepe za odpravo posledic nesreče; in

(d) izdela priporočila za preventivne ukrepe v bodoče.

Člen 15

Informacije, ki jih države članice posredujejo Komisiji

1. Za namene preprečevanja in ublažitve večjih nesreč države članice takoj, ko je to izvedljivo, obvestijo Komisijo o večjih nesrečah na svojem ozemlju v skladu z merili iz Priloge VI. Navesti morajo naslednje:

(a) državo članico, ime in naslov organa, odgovornega za poročilo;

(b) datum, čas in kraj večje nesreče, vključno s polnim imenom upravljavca in naslovom zadevne organizacije;

(c) kratek opis okoliščin nesreče, skupaj z vključenimi nevarnimi snovmi in neposrednimi učinki za ljudi in okolje;

(d) kratek opis izvedenih ukrepov ob izrednih dogodkih in takojšnjih ukrepov za preprečitev ponovitve nesreče.

▼M3

2. Takoj ko države članice zberejo informacije iz člena 14, obvestijo Komisijo o izidih svojih analiz in o priporočilih, pri čemer uporabijo obrazec poročila, ki je določen in pregledovan v skladu z regulativnim postopkom iz člena 22(2).

Do zamude pri posredovanju teh informacij s strani držav članic lahko pride le, če to omogoča dokončanje sodnih postopkov, kadar bi takšno posredovanje lahko vplivalo na te sodne postopke.

▼B

3. Države članice sporočijo Komisiji ime in naslov vsakega organa, ki bi lahko imel pomembne informacije o večjih nesrečah in ki lahko svetuje pristojnim organom drugih držav članic, ki morajo ukrepati v primeru takšne nesreče.

Člen 16

Pristojni organ

Brez poseganja v odgovornosti upravljavca države članice ustanovijo ali imenujejo pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za izvajanje obveznosti iz te direktive, in po potrebi tudi organe za tehnično pomoč pristojnemu organu ali organom.

▼B

Člen 17

Prepoved obratovanja

1. Države članice prepovejo obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali dela le-teh, če so ukrepi upravljavca za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč zelo pomanjkljivi.

Države članice smejo prepovedati obratovanje ali začetek obratovanja vsake organizacije, obrata ali skladiščnega prostora ali dela te-teh, če upravljavec ni poslal v predpisanem roku priglasitve, poročil ali drugih podatkov, ki jih zahteva ta direktiva.

2. Države članice zagotovijo upravljavcem možnost pritožbe zoper akt pristojnega organa o prepovedi obratovanja v skladu z odstavkom 1 pri ustreznem organu, določenem z nacionalno zakonodajo in postopki.

Člen 18

Inšpekcijski nadzor

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo sistem inšpekcijskega nadzora ali druge nadzorne ukrepe, ustrezne za to vrsto organizacij. Inšpekcijski nadzor ali drugi nadzorni ukrepi niso odvisni od prejetih varnostnih poročil ali drugih predloženih poročil. Inšpekcijski nadzor ali drugi nadzorni ukrepi morajo zadoščati za načrtovano in sistematično preverjanje tehničnih ali organizacijskih sistemov ali sistemov vodenja in upravljanja v organizaciji, da zagotovijo zlasti, da:

— upravljavec lahko prikaže, da je izvedel ustrezne ukrepe v zvezi z raznimi dejavnostmi, ki potekajo v organizaciji, za preprečitev večjih nesreč,

— upravljavec lahko prikaže, da je poskrbel za ustrezna sredstva za omejevanje posledic večjih nesreč na območju organizacije in izven njega,

— podatki in informacije, ki jih vsebuje varnostno poročilo ali drugo predloženo poročilo, primerno odražajo razmere v organizaciji,

— so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s členom 13(1).

2. Sistem inšpekcijskega nadzora iz odstavka 1 mora biti usklajen z naslednjimi pogoji:

(a) za vse organizacije se izdela program inšpekcijskega nadzora. Program inšpekcijskega nadzora zajema vsaj en inšpekcijski nadzor pristojnega organa vsakih dvanajst mesecev na kraju samem za vsako organizacijo, ki jo zajema člen 9, razen če je pristojni organ določil program inšpekcijskega nadzora na osnovi sistematske ocene nevarnosti večjih nesreč za določeno organizacijo;

(b) po vsakem inšpekcijskem nadzoru pripravi pristojni organ poročilo;

(c) v primernem času po vsakem inšpekcijskem nadzoru pristojnega organa se skupaj z vodstvom organizacije preveri izvajanje odrejenih ukrepov, če je to potrebno.

▼B

3. Pristojni organ lahko zahteva, da upravljavec zagotovi vse potrebne dodatne informacije, da pristojni organ lahko v celoti oceni možnost nastanka večje nesreče in določi obseg možne povečane verjetnosti in/ali hujših posledic večjih nesreč, da lahko izdela načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah in upošteva snovi, ki lahko zaradi svoje fizikalne oblike, posebnih pogojev ali kraja, kjer so, zahtevajo dodatno pozornost.

Člen 19

Informacijski sistem in izmenjava informacij

1. Države članice in Komisija si izmenjujejo informacije o izkušnjah, ki so si jih pridobile v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč in omejevanjem njihovih posledic. Te informacije se nanašajo zlasti na izvajanje ukrepov, ki jih predvideva ta direktiva.

▼M2

1a. Za organizacije, zajete v tej direktivi, države članice predložijo Komisiji vsaj naslednje podatke:

(a) ime ali trgovsko ime upravljavca in popoln naslov zadevne organizacije ter

(b) dejavnost ali dejavnosti organizacije.

Komisija sestavi in dopolnjuje bazo podatkov, ki vsebuje podatke, ki so jih predložile države članice. Dostop do baze podatkov je pridržan za osebe, ki jih pooblasti Komisija ali pristojni organi držav članic.

▼B

2. Komisija vzpostavi in hrani za države članice register in informacijski sistem, ki vsebujeta zlasti podrobnosti o večjih nesrečah, ki so se zgodile na območju držav članic, z namenom:

(a) hitrega širjenja informacij, ki jih pošiljajo države članice v skladu s členom 15(1), med vse pristojne organe;

(b) razdelitve analiz o vzrokih večjih nesreč in iz njih pridobljenih novih spoznanj pristojnim organom;

(c) dostavljanja informacij o preventivnih ukrepih pristojnim organom;

(d) zagotavljanja informacij o organizacijah, ki lahko svetujejo ali dajo pomembne informacije o nastanku večjih nesreč, o njihovem preprečevanju in ublažitvi.

Register in informacijski sistem morata vsebovati vsaj:

(a) informacije, ki jih dostavijo države članice v skladu s členom 15(1);

(b) analizo vzrokov nesreč;

(c) nova spoznanja, pridobljena ob večjih nesrečah;

(d) preventivne ukrepe za preprečitev ponovitve večje nesreče.

▼B

3. Brez poseganja v člen 20 imajo prost dostop do registra in informacijskega sistema vladni oddelki držav članic, industrijska in trgovinska združenja, sindikati, nevladne organizacije za varstvo okolja in druge mednarodne in raziskovalne organizacije s tega področja.

4. Države članice Komisiji zagotovijo triletno poročilo za organizacije, ki jih zajemata člena 6 in 9 v skladu s postopkom iz direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju posameznih direktiv, ki se nanašajo na okolje ([1]). Komisija objavi povzetek teh informacij vsaka tri leta.

Člen 20

Zaupnost

1. Države članice za večjo preglednost zagotovijo, da pristojni organi informacije, prejete v skladu s to direktivo, dajo na voljo vsaki fizični ali pravni osebi, ki zanje zaprosi.

Informacije, ki jih dobijo pristojni organi ali Komisija, smejo v primeru, da to zahtevajo nacionalni predpisi, ostati zaupne, če je zaradi njih ogrožena:

— zaupnost razprav pristojnih organov in Komisije,

— zaupnost na področju mednarodnih odnosov in obrambe države,

— javna varnost,

— zaupnost predhodnih preiskovalnih postopkov ali sodnih postopkov, ki tečejo,

— poslovne in industrijske skrivnosti, vključno z intelektualno lastnino,

— osebni podatki in/ali spisi,

— podatki, ki jih da nekdo tretji, če ta zahteva, da ostanejo zaupni.

2. Ta direktiva ni ovira za sklepanje sporazumov države članice s tretjimi državami o izmenjavi njenih notranjih informacij.

▼M3

Člen 21

Pristojnosti in naloge odbora

1. Komisija merila iz člena 9(6)(b) ter priloge II do VI prilagodi tehničnemu napredku.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 22(3).

2. Ukrep za pripravo obrazca poročila iz člena 15(2) se sprejme v skladu z regulativnim postopkom iz člena 22(2).

([1]) UL L 377, 31.12.1991, str 48.

▼M3

Člen 22

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

▼B

Člen 23

Razveljavitev direktive 82/501/EGS

1. Direktiva 82/501/EGS se razveljavi 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

2. Uradna obvestila, načrti ukrepov ob nesrečah in informacije za javnost, predloženi ali izdelani v skladu z direktivo 82/501/EGS, ostanejo v veljavi do njihove nadomestitve v skladu z ustreznimi določbami te direktive.

Člen 24

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje v 24 mesecih po začetku njene veljavnosti. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

Člen 26

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

Seznam Prilog

Priloga I	—	Uporaba direktive
Priloga II	—	Najmanjši obseg podatkov in informacij, ki jih je treba obravnavati v varnostnem poročilu iz člena 9
Priloga III	—	Načela iz člena 7 in informacije iz člena 9 o sistemu vodenja in upravljanja ter organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč
Priloga IV	—	Podatki in informacije, ki jih je treba vključiti v načrte ukrepov ob nesrečah iz člena 11
Priloga V	—	Informacije, ki jih je treba sporočiti javnosti, kot je predvideno v členu 13(1)
Priloga VI	—	Merila za obveščanje Komisije o nesreči, kot je predvideno v členu 15(1)

▼B

PRILOGA I

UPORABA DIREKTIVE

UVOD

1. Ta priloga se nanaša na navzočnost nevarnih snovi v organizaciji v smislu člena 3 te direktive in določa uporabo zanje ustreznih členov.

2. Z mešanicami in pripravki je treba ravnati enako kot s čistimi snovmi, pod pogojem, da ostanejo v mejah koncentracije, določenih v skladu z njihovimi lastnostmi, kot sledi iz ustreznih direktiv v Delu 2, opomba 1 ali njihovih zadnjih prilagoditev tehničnemu napredku, razen če je posebej navedena njihova sestava v odstotkih ali drug opis.

3. Spodaj navedene količine za razvrstitev se nanašajo na vsako organizacijo.

4. Količine, ki jih je treba upoštevati pri uporabi ustreznih členov, so največje količine, ki so navzoče ali za katere je verjetno, da bodo kdaj navzoče. Nevarne snovi v organizaciji, navzoče le v količinah, enakih ali manjših od 2 % ustrezne količine za razvrstitev, se zanemarijo za izračun celotne navzoče količine, če njihovo mesto v organizaciji ni tako, da bi lahko sprožile večjo nesrečo kje drugje na območju organizacije.

5. Pravila iz Dela 2, opomba 4, ki veljajo za seštevanje nevarnih snovi ali skupin nevarnih snovi, se uporabljajo, kadar je to ustrezno.

▼M2

6. Za namene te direktive je plin vsaka snov, katere absolutni parni tlak je enak ali večji od 101,3 kPa pri temperaturi 20 °C.

7. Za namene te direktive je tekočina vsaka snov, ki ni opredeljena kot plin in ki ni v trdnem stanju pri temperaturi 20 °C ter pri standardnem tlaku 101,3 kPa.

▼B

DEL 1

Imenovane snovi

Če snov ali skupina snovi iz seznama v Delu 1 spada tudi v eno od skupin v Delu 2, se uporabijo količine za razvrstitev iz Dela 1.

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi	Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
	členov 6 in 7	člena 9
▼M2		
Amonijev nitrat (glejte opombo 1)	5 000	10 000
Amonijev nitrat (glejte opombo 2)	1 250	5 000
Amonijev nitrat (glejte opombo 3)	350	2 500
Amonijev nitrat (glejte opombo 4)	10	50
Kalijev nitrat (glejte opombo 5)	5 000	10 000
Kalijev nitrat (glejte opombo 6)	1 250	5 000
▼B		
Diarzenov pentaoksid, Arzenova (V) kislina in/ali soli	1	2

▼B

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi	Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
	členov 6 in 7	člena 9
Diarzenov trioksid, Arzenova (III) kislina in/ali soli		0,1
Brom	20	100
Klor	10	25
Nikljeve spojine v obliki prahu, ki so nevarne pri vdihovanju (Nikljev monoksid, Nikljev dioksid, Nikljev sulfid, Trinikljev disulfid, Dinikljev trioksid)		1
Etilenimin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehid (koncentracija ≥ 90 %)	5	50
Vodik	5	50
Vodikov klorid (utekočinjen plin)	25	250
Svinčevi alkili	5	50
Utekočinjeni zelo lahko vnetljivi plini (vključno z utekočinjenimi naftnimi plini) in naravni plin	50	200
Acetilen	5	50
Etilen oksid	5	50
Propilen oksid	5	50
Metanol	500	5 000
2,2'-Dikloro-4, 4'-metilen dianilin in/ali soli, v obliki praška		0,01
Metil-izocianat		0,15
Kisik	200	2 000
Toluen diizocianat	10	100
Karbonil klorid (fosgen)	0,3	0,75
Arzin	0,2	1
Fosfin	0,2	1
Žveplov diklorid	1	1
Žveplov trioksid	15	75
Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini (vključno s TCDD), izračunano na ekvivalent TCDD (dioksin)		0,001
Naslednje rakotvorne snovi:		

▼M2

Naslednje rakotovorne snovi v koncentracijah nad 5 % po teži:		
4-Aminobifenil in/ali njegove soli, Benzotriklorid, Benzidin in/ali njegove soli, Bis (klorometil) eter, Klormetil metil eter, 1, 2-Dibromoetan, Dietil sulfat, Dimetil sulfat, Dimetil karbomil klorid, 1,2-Dibromo-3-kloropropan, 1,2-Dimetilhidrazin, Dimetilnitrozoamin, Triamid heksametil fosforne kisline, Hidrazin, 2-Naftilamin in/ali soli, 4-Nitrobifenil in 1,3 Propan sulton	0,5	2

▼B

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3
Nevarne snovi	Količina za razvrstitev (v tonah) za uporabo	
	členov 6 in 7	člena 9
▼M2		
Naftni proizvodi:		
(a) bencini in primarni bencini,		
(b) kerozini (vključno s kerozinskimi reaktivnimi gorivi),		
(c) plinska olja (vključno z dizelskim gorivom, kurilnimi olji za ogrevanje gospodinjstev ter mešanico plinskih olj),		
►M4 (d) težka kurilna olja ◄	2 500	25 000

▼B

OPOMBE

▼M2

1. Amonijev nitrat (5 000/10 000): v povezavi z mineralnimi gnojili, pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje

   To velja za mešana/sestavljena mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata (mešana/sestavljena umetna gnojila, ki vsebujejo amonijev nitrat s fosfatom in/ali pepeliko), v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

   — med 15,75 utežnih % ([1]) in 24,5 utežnih % ([2]) in ki bodisi vsebujejo največ 0,4 % popolnoma izgorljivih/organskih snovi ali ki izpolnjujejo zahteve Priloge II Direktive 80/876/EGS,

   — 15,75 utežnih % ([3]) ali manj in brez omejevanja vsebnosti gorljivih snovi,

   in pri katerih je možen razpad, ki se sam vzdržuje v skladu s preskusom v koritu (glejte Priporočila Združenih narodov za prevoz nevarnega blaga: Priročnik preskusov in meril, del III, pododdelek 38.2).

2. Amonijev nitrat (1 250/5 000): v povezavi z mineralnimi gnojili

   To velja za enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in za mešana/sestavljena umetna gnojila na osnovi amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

   — več kot 24,5 utežnih %, z izjemo mešanic amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, čistoče najmanj 90 %,

   — več kot 15,75 utežnih % za mešanice amonijevega nitrata in amonijevega sulfata,

   — več kot 28 utežnih % ([4]) za mešanice amonijevega nitrata z dolomitom, apnencem in/ali kalcijevem karbonatom, čistoče najmanj 90 %,

   in ki izpolnjujejo zahteve Priloge II Direktive 80/876/EGS.

([1]) 15,75 utežnih % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 45 % amonijevemu nitratu.
([2]) 24,5 utežnih % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 70 % amonijevemu nitratu.
([3]) 15,75 utežnih % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 45 % amonijevemu nitratu.
([4]) 28 utežnih % dušika zaradi amonijevega nitrata ustreza 80 % amonijevemu nitratu.

▼M2

3. Amonijev nitrat (350/2 500): tehnični

To velja za:

— amonijev nitrat in pripravke iz amonijevega nitrata, v katerih je delež dušika zaradi amonijevega nitrata

— med 24,5 utežnih % in 28 utežnih % in ki vsebujejo največ 0,4 % gorljivih snovi,

— več kot 28 utežnih % in ki vsebujejo največ 0,2 % gorljivih snovi,

— vodne raztopine amonijevega nitrata, v katerih je koncentracija amonijevega nitrata več kot 80 utežnih %.

4. Amonijev nitrat (10/50): v povezavi s snovmi, ki ne dosegajo tehnoloških specifikacij in mineralnimi gnojili, ki ne izpolnjujejo preskusa eksplozivnosti

To velja za:

— snovi, odvržene v proizvodnem postopku in za amonijev nitrat ter pripravke iz amonijevega nitrata, enostavna mineralna gnojila na osnovi amonijevega nitrata in mešana/sestavljena gnojila na osnovi amonijevega nitrata, navedena v opombah 2 in 3, ki jih končni uporabnik vrne ali je vrnil proizvajalcu, v začasno skladišče ali obrat za predelavo in sicer zaradi njihove ponovne predelave, reciklaže ali obdelave zaradi varne uporabe, ker ne izpolnjujejo več specifikacij iz opomb 2 in 3;

— mineralna gnojila iz opombe 1, prva alinea in opombe 2, ki ne izpolnjujejo več zahtev Priloge II Direktive 80/876/EGS.

5. Kalijev nitrat (5 000/10 000): velja za sestavljena mineralna gnojila (v obliki kroglic ali granul) na osnovi kalijevega nitrata.

6. Kalijev nitrat (1 250/5 000): velja za sestavljena mineralna gnojila v kristalni obliki na osnovi kalijevega nitrata.

▼B

►M2 7. ◄ Poliklorodibenzofurani in poliklorodibenzodioksini

Količine poliklorodibenzofuranov in poliklorodibenzodioksinov se izračunajo z uporabo naslednjih faktorjev:

Mednarodni faktorji za toksično ekvivalentnost (ITEF) za izomere…(NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta)

▼B

DEL 2

Skupine snovi in pripravkov, ki niso posebej navedeni v Delu 1

Stolpec 1		Stolpec 2	Stolpec 3
Skupine nevarnih snovi		Količina nevarnih snovi za razvrstitev (v tonah) iz člena 3(4), za uporabo	
		členov 6 in 7	Člena 9
1.	ZELO STRUPENE	5	20
2.	STRUPENE	50	200
3.	OKSIDATIVNE	50	200
▼M2			
4.	EKSPLOZIVNE (glejte opombo 2) kjer snov, pripravek ali predmet spada v UN/ADR podrazred 1.4	50	200
5.	EKSPLOZIVNE (glejte opombo 2) kjer snov, pripravek ali predmet spada v katero koli od naslednjih postavk: UN/ADR podrazredi 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 ali 1.6 ali opozorilni stavek R2 ali R3	10	50
▼B			
6.	VNETLJIVE (če snov ali pripravek ustreza opredelitvi v Opombi 3(a))	5 000	50 000
7 a.	LAHKO VNETLJIVE (če snov ali pripravek ustreza opredelitvi iz Opombe 3(b)(1))	50	200
7 b.	LAHKO VNETLJIVE tekočine (če snov ali pripravek ustreza opredelitvi iz Opombe 3(b)(2))	5 000	50 000
8.	ZELO LAHKO VNETLJIVE (če snov ali pripravek ustreza opredelitvi iz Opombe 3 (c))	10	50
▼M2			
9.	OKOLJU NEVARNE z opozorilnimi stavki:		
	(i) R 50: zelo strupeno za vodne organizme „(vključno R50/53)“	100	200
	(ii) R51/53: strupeno za vodne organizme; lahko povzroči dolgotrajne škodljive učinke na vodno okolje	200	500
▼B			
10.	VSE SKUPINE NEVARNOSTI, ki niso zajete zgoraj v kombinaciji s standardnimi opozorili:		
	(i) R14: „Burno reagira z vodo“ (vključno z R14/15)	100	500
	(ii) R29: „Pri stiku z vodo se sprošča strupen plin“	50	200

▼B

OPOMBE

▼M2

1. Snovi in pripravki so razvrščeni v skladu z naslednjimi direktivami in njihovim sprotnim prilagajanjem tehničnemu napredku:

Direktiva Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ([1]),

Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/45/ES z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov ([2]).

V primeru snovi in pripravkov, ki niso razvrščeni kot nevarni v skladu s katero koli od zgoraj navedenih direktiv, na primer odpadki, ki pa se vseeno nahajajo ali se lahko nahajajo v organizaciji in ki imajo ali lahko imajo, pod pogoji, ugotovljenimi v organizaciji, enake lastnosti glede nevarnosti za večjo nesrečo, je treba slediti postopku za začasno razvrstitev v skladu z ustreznim členom ustrezne direktive.

V primeru snovi in pripravkov, ki imajo več nevarnih lastnosti, se za namene te direktive uporabijo najnižje količine za razvrstitev. Vendar je za namen uporabe pravila v Opombi 4 uporabljena količina za razvrstitev vedno tista, ki ustreza zadevni razvrstitvi.

Za namene te direktive Komisija izdela in sproti dopolnjuje seznam snovi, ki so bile razvrščene v zgoraj navedene kategorije z usklajenim sklepom v skladu z direktivo 67/548/EGS.

2. „Eksplozivna snov“ pomeni:

— snov ali pripravek, ki predstavlja nevarnost za eksplozijo zaradi udarca, trenja, požara ali drugih virov vžiga (opozorilni stavek R2),

— snov ali pripravek, ki predstavlja veliko nevarnost za eksplozijo zaradi udarca, trenja, požara ali drugih virov vžiga (opozorilni stavek R3) ali

— snov, pripravek ali predmet, zajet v razredu 1 Evropskega sporazuma o mednarodnem prevozu nevarnega blaga po cesti (UN/ADR), sklenjenem 30. septembra 1957, spremenjenem, prestavljenem z Direktivo Sveta 94/55/ES z dne 21. novembra 1994 o približevanju zakonodaje držav članic glede prevoza nevarnega blaga po cesti ([3]).

V to opredelitev so vključene pirotehnične snovi, ki so za namene te direktive opredeljene kot snovi (ali mešanice snovi), namenjene za proizvodnjo toplote, svetlobe, zvoka, plina ali dima ali za kombinacijo takšnih učinkov s samodejno eksotermno kemijsko reakcijo. Kadar sta neka snov ali pripravek razvrščena tako v UN/ADR in zanju velja tudi opozorilni stavek R2 ali R3, razvrstitev v UN/ADR prevlada nad dodelitvijo opozorilnih stavkov.

Snovi in predmeti razreda 1 so razvrščeni v enega od podrazredov 1.1 do 1.6 v skladu s shemo razvrščanja UN/ADR. Zadevni podrazredi so:

([1]) UL 196, 16.8.1967, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

([2]) UL L 200, 30.7.1999, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2001/60/ES (UL L 226, 22.8.2001, str. 5).

([3]) UL L 319, 12.12.1994, str. 7. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/28/ES (UL L 90, 8.4.2003, str. 45).

▼M2

Podrazred 1.1: „Snovi in predmeti, ki lahko povzročijo eksplozijo v masi (eksplozija v masi je eksplozija, ki se praktično v trenutku razširi na ves tovor).“

Podrazred 1.2: „Snovi in predmeti, ki lahko pri eksploziji tvorijo drobce, vendar ne morejo povzročiti eksplozije v masi“.

Podrazred 1.3: „Snovi in predmeti, ki lahko povzročijo požar, nevarnost za nastanek drobcev ali udarnega vala pa je majhna in ne morejo povzročiti eksplozije v masi. Te snovi so:

(a) tiste, katerih izgorevanje povzroča znatno toplotno sevanje, ali

(b) tiste, ki zgorevajo druga za drugo, pri čemer nastaja šibak udarni val ali manjši drobci ali oboje.“

Podrazred 1.4: „Snovi in predmeti, ki ob požaru med prevozom pomenijo majhno nevarnost. Vplivi so omejeni na tovorek. Ob eksploziji naj je bi nastali večji delci z daljšim dometom. Zunanji plamen ne sme povzročiti trenutne eksplozije celotne vsebine tovorka.“

Podrazred 1.5: „Izredno neobčutljive snovi, ki sicer lahko povzročijo eksplozijo v masi, vendar so tako neobčutljive, da je pri običajnih prevoznih pogojih zelo majhna verjetnost vžiga ali prehoda gorenja v detonacijo. Najmanjša zahteva za te snovi je, da pri preizkusu zunanjega gorenja ne smejo eksplodirati.“

Podrazred 1.6: „Izredno neobčutljivi predmeti, pri katerih ne more priti do eksplozije v masi. Ti predmeti vsebujejo le izredno neobčutljive detonirajoče snovi, verjetnost, da bi prišlo do nepredvidenega vžiga ali razširitve ognja, pa je zanemarljiva. Tveganje je omejeno na en sam predmet.“

V to opredelitev so vključene tudi eksplozivne ali pirotehnične snovi ali pripravki, ki jih vsebujejo predmeti. Če gre za predmete, ki vsebujejo eksplozivne ali pirotehnične snovi ali pripravke in če je količina vsebovane snovi ali pripravka znana, se ta količina upošteva za namene te direktive. Če količina ni znana, tedaj se za namene te direktive celoten predmet obravnava kot eksplozivna snov.

▼B

3. „Vnetljiva snov“, „lahko vnetljiva snov“ l in „zelo lahko vnetljiva snov“ v skupinah 6, 7 in 8 pomeni:

(a) vnetljive tekočine:

snovi in pripravki, ki imajo plamenišče med vključno 21 °C in 55 °C (stavek R 10) in ki pospešujejo gorenje;

(b) lahko vnetljive tekočine:

1. — snovi in pripravki, ki se lahko segrejejo in v stiku z zrakom pri normalni temperaturi vnamejo brez dovajanja energije (stavek R 17),

▼M2

— snovi in pripravki, ki imajo plamenišče nižje od 55 °C in ki ostanejo tekoči pod tlakom, pri čemer lahko posebni delovni pogoji, kot na primer visok tlak ali visoka temperatura, povzročijo nevarnost večje nesreče;

▼B

2. snovi in pripravki, ki imajo plamenišče pri manj kot 21 °C in niso zelo lahko vnetljivi (stavek R 11, druga alinea);

▼B

(c) zelo lahko vnetljivi plini in tekočine:

1. tekoče snovi in pripravki, ki imajo plamenišče nižje kot 0 °C C in vrelišče (ali v območju vrenja začetno točko vrenja) pri normalnem pritisku pri manj kot ali pri 35 °C (oznaka tveganja R 12, prva alinea), in

▼M2

2. plini, ki so vnetljivi v stiku z zrakom pri normalni temperaturi in tlaku (opozorilni stavek R 12, druga alinea), ki so v plinastem ali superkritičnem stanju, ter

3. vnetljive in zelo vnetljive tekoče snovi in pripravki, hranjeni pri temperaturi nad njihovim vreliščem.

4. V primeru organizacije, v kateri nobena posamezna snov ali pripravek ni navzoč v količini, ki je večja ali enaka ustrezni količini za razvrstitev, se pri opredeljevanju, ali je organizacija zajeta v ustreznih zahtevah te direktive, uporabi naslednje pravilo.

Ta direktiva velja, če je seštevek

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ večji ali enak številu 1,

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali skupine nevarnih snovi), ki spada v dele 1 ali 2 te Priloge,

in Q_{UX} = ustrezna količina za razvrstitev za snov ali skupine snovi x iz stolpca 3 delov 1 ali 2.

Ta direktiva se uporabi, z izjemo členov 9, 11 in 13, če je seštevek

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ večji ali enak številu 1,

pri čemer je q_x = količina nevarne snovi x (ali skupine nevarnih snovi), ki spada v dele 1 ali 2 te Priloge,

in Q_{LX} = ustrezna količina za razvrstitev za snov ali skupino snovi x iz stolpca 2 delov 1 in 2.

To pravilo se uporablja za ocenjevanje nevarnosti, povezanih s strupenostjo, vnetljivostjo in ekološko toksičnostjo. Torej ga je treba uporabiti trikrat:

(a) pri seštevanju snovi in pripravkov, navedenih v delu 1 in razvrščenih kot strupene ali zelo strupene, skupaj s snovmi in pripravki, ki spadajo v kategoriji 1 ali 2;

(b) pri seštevanju snovi in pripravkov, navedenih v delu 1 in razvrščenih kot oksidativne, ekplozivne, vnetljive, lahko vnetljive ali zelo lahko vnetljive snovi, skupaj s snovmi in pripravki, ki spadajo v kategorije 3, 4, 5, 6, 7a, 7b ali 8;

(c) pri seštevanju snovi in pripravkov, navedenih v delu 1 in razvrščenih kot okolju nevarne (R 50, vključno z R50/53 ali R51/53), skupaj s snovmi in pripravki, ki spadajo v kategorije 9(i) ali 9(ii).

Ustrezne določbe te direktive se uporabljajo, če je kateri koli seštevek, dobljen v točkah (a), (b) ali (c) večji ali enak številu 1.

▼B

To pravilo se uporablja:

(a) za snovi in pripravke iz Dela 1 v količinah, ki so manjše od njihove posamezne količine za razvrstitev, navzoče v organizaciji skupaj s snovmi, ki imajo enako klasifikacijo iz Dela 2, in seštevanje snovi in pripravkov z enako klasifikacijo iz Dela 2;

(b) za seštevanje skupin nevarnosti 1, 2 in 9, hkrati navzočih v organizaciji;

(c) za seštevanje skupin nevarnosti 3, 4, 5, 6, 7a, 7 b in 8, hkrati navzočih v organizaciji.

▼B

PRILOGA II

NAJMANJŠI OBSEG PODATKOV IN INFORMACIJ, KI JIH JE TREBA OBRAVNAVATI V VARNOSTNEM POROČILU IZ ČLENA 9

I. **Informacije o sistemu vodenja in upravljanja organiziranosti organizacije za preprečevanje večjih nesreč**

Te informacije morajo vsebovati vsebine iz Priloge III.

II. **Predstavitev okolja organizacije**

A. opis kraja in okolja organizacije, vključno z zemljepisno lego, vremenskimi, geološkimi, hidrografskimi razmerami in po potrebi z njeno zgodovino;

B. opredelitev obratov in drugih dejavnosti organizacije, ki bi lahko predstavljali nevarnost večje nesreče;

C. opis območij, kjer se lahko zgodi večja nesreča.

III. **Opis obrata**

A. opis glavnih dejavnosti in proizvodov delov organizacije, ki so pomembni z vidika varnosti, in opis virov tveganj za večje nesreče in razmer, v katerih bi se taka večja nesreča lahko zgodila, skupaj z opisom predlaganih preventivnih ukrepov;

B. opis procesov, zlasti načinov obratovanja;

C. opis nevarnih snovi:

1. popis nevarnih snovi, ki vsebuje:

— podatke za nevarne snovi: kemijsko ime, številko CAS, ime v skladu z nomenklaturo IUPAC,

— največjo količino nevarnih snovi, ki so ali bi lahko bile navzoče;

2. fizikalne, kemijske, toksikološke značilnosti in navedba takojšnjih ali kasnejših nevarnosti za človeka in okolje;

3. fizikalno in kemično obnašanje v običajnih okoliščinah uporabe ali pri predvidljivih pogojih ob nesreči.

IV. **Opredelitev in analiza tveganj zaradi nesreč ter načini preprečevanja**

A. podroben opis scenarijev možnih večjih nesreč in njihove verjetnosti ali pogojev, pod katerimi se lahko zgodijo, vključno s povzetkom dogodkov, ki lahko sodelujejo pri sprožitvi vsakega od teh scenarijev, pri čemer so njihovi vzroki lahko v obratu ali zunaj njega;

▼M2

B. ocena obsega in teže posledic ugotovljenih večjih nesreč, vključno z zemljevidi, slikami ali, če ustreza, enakovrednimi opisi, ki pokažejo področja, ki jih lahko prizadenejo takšne nesreče v eni od organizacij, v skladu z določbami členov 13(4) in 20;

▼B

C. opis tehničnih parametrov in opreme, ki se uporablja za varnost obrata.

▼B

V. **Zaščitni ukrepi in intervencijski ukrepi za omejitev posledic nesreče**

A. opis opreme, nameščene v obratu za omejitev posledic večjih nesreč;

B. način alarmiranja in interveniranja;

C. opis virov, ki jih je mogoče aktivirati v organizaciji ali zunaj nje;

D. povzetek vsebin, opisanih pod A, B in C, potrebnih za izdelavo načrta ukrepov v organizaciji ob nesreči v skladu s členom 11.

▼B

PRILOGA III

NAČELA IZ ČLENA 7 IN INFORMACIJE IZ ČLENA 9 O SISTEMU VODENJA IN UPRAVLJANJA TER ORGANIZIRANOSTI ORGANIZACIJE ZA PREPREČEVANJE VEČJIH NESREČ

Za izvajanje politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in za izvajanje sistema obvladovanja varnosti je treba upoštevati vsebine v nadaljevanju. Zahteve, določene v dokumentu iz člena 7, naj bodo v sorazmerju z nevarnostmi večjih nesreč, ki jih ta organizacija predstavlja:

(a) politika preprečevanja večjih nesreč naj bo izoblikovana v pisni obliki in naj vsebuje splošne cilje in načela ukrepanja upravljavca za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč;

(b) sistem obvladovanja varnosti naj vsebuje tisti del splošnega sistema vodenja in upravljanja, ki se nanaša na organiziranost, odgovornosti, dejavnosti, postopke, procese in vire za določanje in izvajanje politike za preprečevanje večjih nesreč;

(c) sistem obvladovanja varnosti naj obravnava naslednje zadeve:

▼M2

(i) organiziranost in osebje – vloge in odgovornosti osebja, vključenega na vseh ravneh organizacije v obvladovanje večjih nevarnosti. Ugotavljanje potreb po usposabljanju tega osebja in zagotavljanje tega usposabljanja. Vključitev zaposlenih in podizvajalskega osebja, ki dela v organizaciji;

▼B

(ii) ugotavljanje in oceno večjih nevarnosti — sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično ugotavljanje večjih nevarnosti, ki nastanejo pri običajnem ali neobičajnem obratovanju, ter oceno njihove verjetnosti in teže;

(iii) nadzor obratovanja — sprejetje in izvajanje postopkov in navodil za varno obratovanje in vzdrževanje obratov, procesov in opreme ter za začasne zaustavitve;

(iv) obvladovanje sprememb — sprejetje in izvajanje postopkov za načrtovanje sprememb obratov ali za načrtovanje novih obratov, procesov ali skladiščnih prostorov;

▼M2

(v) načrtovanje za nesreče – sprejetje in izvajanje postopkov za sistematično analizo predvidljivih nesreč, za pripravo, preskus in pregled načrtov ukrepov ob nesrečah ter za zagotavljanje posebnega usposabljanja zadevnega osebja. Takšno usposabljanje se zagotovi vsemu osebju, ki dela v organizaciji, vključno z ustreznim podizvajalskim osebjem;

▼B

(vi) spremljanje in nadzor — sprejetje in izvajanje postopkov za tekoče ocenjevanje skladnosti s cilji iz politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč in iz sistema obvladovanja varnosti ter mehanizmov za preiskave in korektivno ukrepanje ob neskladnosti. Postopki naj vključujejo sistem upravljavca za poročanje o večjih nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, zlasti tistih, ki vključujejo odpoved zaščitnih ukrepov in njihovo preiskavo in nadaljnje ukrepanje na podlagi pridobljenih novih spoznanj;

▼B

(vii) revizija in pregled — sprejetje in izvajanje postopkov za redno sistematično ocenjevanje politike upravljavca za preprečevanje večjih nesreč ter učinkovitosti in primernosti sistema obvladovanja varnosti; dokumentiran pregled izvajanja politike in sistema obvladovanja varnosti ter njegovo posodabljanje, ki ga izvaja vodstvo organizacije.

▼B

PRILOGA IV

PODATKI IN INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA VKLJUČITI V NAČRTE UKREPOV OB NESREČAH IZ ČLENA 11

1. **Načrti ukrepov v organizaciji ob nesrečah**

   (a) Imena ali položaji oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov ob nesrečah, in ime odgovorne osebe za usklajevanje aktivnosti v organizaciji za zmanjševanje posledic nesreče.

   (b) Ime in položaj osebe, ki je odgovorna za povezavo z organom, odgovornim za načrt ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.

   (c) Za predvidljive razmere ali dogodke, ki so lahko pomembni za nastanek večje nesreče, opis dejanj za obvladovanje razmer ali dogodkov in za omejitev njihovih posledic, vključno z opisom varnostne opreme in razpoložljivih sredstev.

   (d) Ureditve za omejevanje tveganja za osebe v organizaciji, vključno z načini opozarjanja in pričakovanim ravnanjem oseb po prejemu opozorila.

   (e) Ureditve za zagotavljanje zgodnjega obveščanja organa, odgovornega za začetek izvajanja načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, vrsta informacij, ki jih mora vsebovati začetno opozorilo, in ukrepi za zagotavljanje podrobnejših informacij, takoj ko so na voljo.

   (f) Ureditve za usposabljanje osebja za izvajanje nalog, za katere so zadolženi, in usklajevanje tega usposabljanja s službami zunaj organizacije za ukrepanje nesrečah, če je to ustrezno.

   (g) Ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi zunaj organizacije.

2. **Načrti ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah**

   (a) Imena ali položaji oseb, pooblaščenih za začetek izvajanja postopkov ob nesrečah, za vodenje in za usklajevanje aktivnosti zunaj organizacije.

   (b) Ureditve za sprejemanje zgodnjih opozoril o dogodkih, o alarmiranju in o postopkih pozivanja.

   (c) Ureditve za usklajevanje virov, potrebnih za izvajanje načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah.

   (d) Ureditve za zagotavljanje pomoči z blažilnimi ukrepi v organizaciji.

   (e) Ureditve za blažilne ukrepe zunaj organizacije.

   (f) Ureditve za obveščanje javnosti o nesreči in o tem, kako naj se ob nesreči ukrepa.

   (g) Ureditve za obveščanje služb drugih držav članic za ukrepanje ob nesrečah ob večji nesreči z možnimi čezmejnimi učinki.

▼B

PRILOGA V

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA SPOROČITI JAVNOSTI, KOT JE PREDVIDENO V ČLENU 13(1)

1. Ime upravljavca in naslov organizacije.
2. Položaj osebe, ki daje informacije.
3. Potrditev, da za organizacijo veljajo predpisi in/ali upravne določbe za izvajanje te direktive in da je bila priglasitev iz člena 6(3) ali varnostno poročilo iz člena 9(l) predloženo pristojnemu organu.
4. Enostavna obrazložitev ene ali več dejavnosti organizacije.
5. Običajna imena, oziroma za nevarne snovi iz Dela 2 Priloge 1, njihova splošna imena ali skupina nevarnosti snovi in pripravkov, navzočih v organizaciji, ki lahko povzročijo večjo nesrečo, z navedbo njihovih glavnih nevarnih lastnosti.
6. Splošne informacije v zvezi z vrsto nevarnosti večjih nesreč, vključno z njihovimi možnimi posledicami za prebivalstvo in okolje.
7. Ustrezne informacije o tem, kako bo prebivalstvo opozorjeno in obveščano ob večji nesreči.
8. Ustrezne informacije o ukrepih, ki naj jih izvedejo prebivalci, in o njihovem obnašanju ob večji nesreči.
9. Potrditev, da mora upravljavec izvesti ustrezna opravila v organizaciji za reševanje večjih nesreč in zmanjšanje njihovih učinkov in se zlasti povezati s službami za ukrepanje ob nesrečah.
10. Navedba načrta ukrepov zunaj organizacije ob nesrečah, izdelanega za odpravljanje posledic nesreče zunaj organizacije. Ta navedba naj vsebuje nasvete v zvezi s sodelovanjem pri navodilih ali zahtevah služb za ukrepanje ob nesrečah v času nesreče.
11. Podrobnosti o tem, kje je mogoče dobiti nadaljnje pomembne informacije z upoštevanjem zahtev o zaupnosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja.

▼B

PRILOGA VI

MERILA ZA OBVEŠČANJE KOMISIJE O NESREČI, KOT JE PREDVIDENO V ČLENU 15(1)

I. Komisija mora biti obveščena o vsaki nesreči iz odstavka 1 ali nesreči, ki ima najmanj eno od posledic, opisanih v odstavkih 2, 3, 4 in 5.

1. **Vključene snovi**

Vsak požar ali eksplozija ali izredni izpust nevarne snovi, kjer je količina vključene nevarne snovi najmanj 5 % količine za razvrstitev iz stolpca 3 Priloge I.

2. **Poškodbe oseb in škoda na nepremičninah**

Nesreča, kjer je neposredno vključena nevarna snov, in ki povzroči:

— smrt,

— šest oseb, poškodovanih v organizaciji in hospitaliziranih najmanj 24 ur,

— ena oseba zunaj organizacije hospitalizirana najmanj 24 ur,

— bivališče ali bivališča zunaj organizacije poškodovana ali neuporabna zaradi nesreče,

— evakuacija ali zadržanje oseb v notranjih prostorih za več kot 2 uri (število ljudi x ure): vrednost najmanj 500,

— prekinjen dovod pitne vode, elektrike, plina ali telefonskih linij za več kot 2 uri (število ljudi x ure): vrednost najmanj 1 000.

3. **Neposredna škoda za okolje**

— *stalna ali dolgoročna škoda za kopenske habitate:*

— 0,5 ha ali več s predpisi zavarovanega habitata pomembnega za okolje ali ohranjanje,

— 10 ali več hektarov širšega območja habitata, vključno z obdelovalnimi površinami,

— *znatna ali dolgoročna škoda za habitate celinskih vod in morja* ([1])

— 10 km ali več reke ali kanala,

— 1 ha ali več jezera ali ribnika,

— 2 ha ali več delte,

— 2 ha ali več obale ali odprtega morja,

— *znatna škoda za izvir ali podzemno vodo* ([1])

— 1 ha ali več.

4. **Škoda na premoženju**

— škoda na premoženju organizacije: najmanj 2 milijona ECU,

— škoda na premoženju zunaj organizacije: najmanj 0,5 milijona ECU.

([1]) Pri ocenjevanju škode se lahko, kadar je to ustrezno, upoštevajo direktive 75/440/EGS, 76/464/EGS in direktive, sprejete za takšno uporabo v zvezi z določenimi snovmi, to so direktive 76/160/EGS, 78/659/EGS, 79/923/EGS ali v zvezi s smrtno koncentracijo za 50 % vrste, reprezentativne za prizadeto okolje, kot je določena v direktivi 92/32/EGS za merilo „nevarno za okolje“.

▼B

5. **Čezmejna škoda**

Vsaka nesreča, pri kateri je neposredno vključena nevarna snov, zaradi katere nastanejo učinki zunaj ozemlja zadevne države članice.

II. Komisijo je treba obvestiti o nesrečah ali skorajšnjih nesrečah, za katere države članice menijo, da so s strokovnega vidika zanimive za preprečevanje večjih nesreč, pa čeprav ne dosegajo količinskih meril za obveščanje.